

Sygnatura akt I C 766/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 października 2016 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Magdalena Mastej

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 19 października 2016 r. w K.

sprawy z powództwa W. O. (1)

przeciwko M. W.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powódki W. O. (1) kwotę 489,55 zł (czterysta osiemdziesiąt dziewięć 55/100 złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 25.04.2016 r. do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego M. W. na rzecz powódki W. O. (1) kwotę 167,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 120,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 766/16

UZASADNIENIE

Powódka W. O. (1) wystąpiła z powództwem o zasądzenie od pozwanego M. W. kwoty 489,55 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 180,00 zł oraz kosztów udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że 12 lutego 2015 r. kupiła u pozwanego buty sportowe marki A. (...) Men, za które zapłaciła 349,00 zł oraz 10,00 zł za koszt przesyłki. Powódka podała dalej, że po zaledwie 3 miesiącach używania, w obuwiu ujawniły się wady – przetaił się materiał wierzchni i buty popękały z boku. Powódka wyjaśniła, że w dniu 10 lipca 2015 r. złożyła zgłoszenie reklamacyjne i odesłała wadliwe obuwie do pozwanego, na co otrzymała odpowiedź o nieuwzględnieniu reklamacji. Po tym, powódka skierowała kolejne pismo odpierając zarzuty dotyczące rzekomego niewłaściwego użytkowania obuwia, a ponadto zleciła wykonanie ekspertyzy Instytutowi (...) o/ K., za którą zapłaciła 130,55 zł. Powódka wskazała, że w opinii tej stwierdzono niewłaściwą jakość zastosowanych materiałów w zakresie odporności na wielokrotne zginanie i rozciąganie. Po przesłaniu tej opinii ponownie wystąpiła do pozwanego o zadośćuczynienie jej żądaniom, a wobec braku reakcji odstąpiła od umowy i zażądała zwrot poniesionych przez siebie kosztów, na które składają się: 359,00 zł – zwrot ceny zakupu i przesyłki wadliwych butów, 130,55 zł – zwrot kosztów opinii.

Pozwany M. W. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwany podał, że konsumentka złożyła reklamacje zakupionego obuwia pismem z 10 lipca 2015 r., które wpłynęło do sprzedawcy w dniu 14 lipca 2015 r. i odpowiedź na powyższą reklamację otrzymała pismem z 23 lipca 2015 r. wraz opinią rzeczoznawcy datowaną na 17 lipca 2015 r. Zdaniem pozwanego dalsze pisma konsumentki nie mogą wywołać skutków prawnych, gdyż polskie prawo nie zna instytucji „odwołania od reklamacji” i skoro przedsiębiorca raz udzielił merytorycznej odpowiedzi na reklamację w terminie 14 dni, to nie był zobowiązany do

dalszego udzielania wyjaśnień kupującemu. Według pozwanego reklamowane obuwie zostało wyprane mechanicznie - takie zachowanie było niezgodne z zaleceniem producenta obuwia i doprowadziło do osłabienia zastosowanej tkaniny. W ocenie pozwanego przyczyną powstania wady było zachowanie powódki, która postępując niezgodnie z zaleceniami producenta, doprowadziła do uszkodzenia produktu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka W. O. (1) kupiła w dniu 12 lutego 2015 r. u pozwanego M. W. buty do tenisa A. G. R. 5 Men za cenę 349,00 zł. Koszt opłaty za przesyłkę wyniósł 10,00 zł.

/dowód: paragon VAT z 12.02.2015 r. – k – 8/

Po kilkumiesięcznym używaniu wystąpiła wada obuwia w postaci całkowitego uszkodzenia dzianiny siateczkowej w części przyszwycy od strony wewnętrznej i zewnętrznej w miejscu łączenia z tworzywowymi elementami na linii zginania i uszkodzenie zielonego tworzywa w części przyszwycy od strony zewnętrznej i wewnętrznej na linii zginania.

/dowód: opinia instytutu (...) Skórszanego w Ł. Oddział w K. – k – 17/

Po stwierdzeniu wady butów powódka, kierując się zaleceniem sprzedawcy zamieszczonym na stronie internetowej, w dniu 14 lipca 2015 r. przesała buty do sprzedawcy, załączyła paragon zakupu i napisała na odwrocie „towar uszkodzony”.

/dowód: pismo powódki z 28 lipca 2015 r. – k – 9, opinia rzeczoznawcy z 17 .07.2015 r., zeznania powódki W. O. złożone na rozprawie w dniu 19.10.2016 r. (k – 43 odwrot)/

Pozwany zwrócił obuwie wskazując , że nie uznaje reklamacji. Dołączył opinię rzeczoznawcy datowaną na 17 lipca 2015 r., w której wskazano, że obuwie posiada zmiany części użytkowych wynikające z niewłaściwej eksploatacji. Odpowiedź stwierdzała także fakt prania mechanicznego powodującego osłabienie tkaniny.

/dowód: „opinia rzeczoznawcy” z 17.07.2015 r./

W związku z taką reakcją sprzedawcy, powódka pismem z 28 lipca 2015 r. wniosła o ponowne rozpatrzenie reklamacji i zażądała wymiany towaru na wolny od wad lub zwrot kosztu zakupu w terminie 14 dni od dtty otrzymania pisma. Powódka wskazała, że w reklamowanym obuwie uległ przetarciu materiał wierzchni siatka syntetyczna w miejscu zginania buta, w którym dochodzi do styku siatki z innym twardym tworzywem.

/dowód: pismo z 28 lipca 2015 r. – k – 9-10/

W listopadzie 2015 r. powódka uzyskała opinię Instytutu (...) w Ł. Oddział w K., w której stwierdzono całkowite uszkodzenie dzianiny siateczkowej w części przyszwycy od strony wewnętrznej i zewnętrznej w miejscu łączenia z tworzywowymi elementami na linii zginania i uszkodzenie zielonego tworzywa w części przyszwycy od strony zewnętrznej i wewnętrznej na linii zginania. Przyczyną uszkodzenia dzianiny siateczkowej i tworzywa na elementach cholewek (przyszwicie) była niewłaściwa jakość zastosowanych materiałów w zakresie odporności na wielokrotne zginanie i rozciąganie. Uszkodzenia obuwia były wynikiem wad o charakterze konstrukcyjno – materiałowym

/dowód: opinia instytutu (...) Skórszanego w Ł. Oddział w K. – k – 17/

Za opinię te powódka zapłaciła 130,55 zł.

/dowód: faktura VAT z 20.11.2015 r. – k – 16/

Po uzyskaniu tej opinii pełnomocnik ustanowiony przez powódkę zwrócił się do pozwanego z żądaniem wymiany towaru na wolny od wad, ewentualnie zwrotu kosztów zakupu, przesyłając wyżej wymienioną opinię.

/dowód: pismo – k – 18-19/

Kolejnym pismem z 8 kwietnia 2016 r. pełnomocnik powódki oświadczył, że odstępuje od umowy i zażądał zwrotu kwoty 489,55 zł obejmującej zwrot zapłaconej ceny oraz koszt zleconej ekspertyzy.

/dowód: pismo z 8 kwietnia 2016 r. – k – 22/

Sąd zważył co następuje:

Ustaleń powyższych Sąd dokonał w zdecydowanej większości na podstawie pism dołączonych do pozwu, na których treść powoływały się zresztą obie strony.

Niewątpliwym jest, że pismem z 14 lipca 2015 roku powódka zgłosiła pozwanemu fakt wystąpienia wady w obuwiu. Wprawdzie nie jest znana dokładna treść tego pisma, jednak z treści późniejszych pism oraz zeznań powódki, wynikało, że powódka zastosowała się do zaleceń sprzedawcy zamieszczonych na stronie internetowej i przesłała wadliwy jej zdaniem produkt z zapiskiem „towar uszkodzony”. Pozwany w odpowiedzi na to pismo przesłał pismo nazwane „opinią rzeczoznawcy”, gdzie wskazano, że obuwie posiada uszkodzenia eksploatacyjne i mechaniczne niewynikające z wadliwości lecz z eksploatacji oraz sposobu użytkowania.

W świetle tego stwierdzenia należy przyjąć, że obuwie nie miało wadliwości, które powinno mieć z uwagi na cel w umowie oznaczony. Strony różniły się natomiast co do oceny, czy, tak jak chce tego powódka, przyczyną takiego stanu rzeczy była wadliwość rzeczy, czy też, jak chce tego pozwany, obuwie zostało uszkodzone w wyniku niewłaściwej eksploatacji oraz sposobu użytkowania. Zgodnie z treścią przepisu art. 556 k.c. jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Pozwany nie obalił tego domniemania pismem nazwanym „opinią rzeczoznawcy”, które nie zawiera określenia podmiotu, który sporządził tę opinię. Ponadto powódka przedstawił opinię Instytutu (...) Oddział w K., której wartość co do fachowości jest dużo wyższa. Stwierdzenia tej opinii w sposób jednoznaczny wskazują na wadę obuwia tkwiącą w niewłaściwej jakości zastosowanych materiałów w zakresie odporności na wielokrotne zginanie i rozciąganie. W świetle tych konkluzji jako gołosłowne należało uznać twierdzenia pozwanego co do niewłaściwego użytkowania obuwia przez nabywcę.

Powódka swoje żądania eksploatacyjne w piśmie z 28 lipca 2015 r., a więc zmieściła się w terminie określonym przepisem art. 568 k.c. Termin dochodzenia uprawnień w odniesieniu do rzeczy ruchomych wynosi 2 lata i liczy się od dnia wydania rzeczy kupującemu. Powódka alternatywnie żądała albo wymiany towaru na wolny od wad albo zwrotu kosztów zakupu. Pierwsze z tych uprawnień kupującego wymienia wprost przepis art. 561 § 1 k.c. Jeśli chodzi o drugie uprawnienie – „zwrot kosztów zakupu” – takie uprawnienie nie zostało sformułowane w treści przepisu art. 560 i 561 k.c. Należy zgodzić się jednak z treścią uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z 25 kwietnia 2014 r. w sprawie II CSK 415/13, że „skierowane do sprzedawcy żądanie zwrotu zapłaconej ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej zawiera implicite oświadczenie o odstąpieniu od umowy sprzedaży”. Przeciwnie stanowisko, którego jednak sąd nie podziela, przedstawiła M. N. (red.), Kodeks cywilny. Komentarz do zmian wprowadzonych ustawą z 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta, [w:] Ustawa o prawach konsumenta. Komentarz (opublikowano: (...)). Powódka w późniejszych pismach potwierdziła odstąpienie od umowy.

Sprawa toczyła się w trybie uproszczonym a zgromadzony materiał dowodowy pozwalał na rozstrzygnięcie sprawy. W tych warunkach oddaleniu podlegał wniosek dowodowy powódki o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego – rzeczoznawcy obuwia.

Mając powyższe na uwadze zostało uwzględnione w całości powództwo W. O. (1). Na kwotę dochodzoną pozwem składała się cena zakupu butów wraz z kosztami przesyłki. Stosownie do treści przepisu art. 494 k.c. pozwany zobowiązany był do zwrotu kosztów zakupu butów, które wyniosły 359,00 zł. Ponadto na zasadzie przepisu art. 471 k.c., do którego odsyła przepis art. 566 § 1 k.c., odpowiedzialność sprzedawcy obejmuje także koszty opinii sporządzonej przez powódkę w trakcie realizacji uprawnień z rękojmi tj. 130,55 zł. Łącznie więc zasądzono od

pozwanego na rzecz powódki kwotę dochodzoną pozwem. Swoje żądanie w zakresie należności z tych dwóch tytułów powódka zgłosiła pozwanemu jeszcze przed wytoczeniem powództwa, tak więc należność była już całości wymagalna w momencie wytoczenia powództwa i dlatego odsetki zasądzono od tej daty.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. zasadzając te koszty od pozwanego. Na koszty procesu składały się: 30,00 zł – opłata sądowa, 120,00 – wynagrodzenie adwokata, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa, łącznie 167,00 zł.